



ಮುಖವಾಚಿ

‘ಏನೋ ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾದಾಗ ಒಂದೇಟು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ’

‘ಪ್ರತೀ ದಿನ ಅಲ್ಲ, ಯಾವಾಗಲೋ ಒಮ್ಮೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ’

‘ನಾವೇನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ’ ಎಂದರು ಕೆಲವರು.

‘ಏನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಾಗ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ‘ಅಡುಗೆ ಸರಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಮನೆಯನ್ನು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ’ ಎಂದರು.

‘ಮತ್ತೆ, ಸುಖ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಒಬ್ಬರಂತೂ, ‘ಅದು ನಾವು ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲ ಮೇಡಂ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು?’ ಎಂದರು.

‘ನಿಮಗೇನು ಬೇಕು? ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಸುಖ ಸಿಗುತ್ತಾ?’ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದಾಗ, ನಕ್ಕು, ‘ನಮಗೇನು ಬೇಕು?’ ಎಂಬಂತೆ ಕೆಲವರು, ಮತ್ತಷ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ನಾಚಿಕೊಂಡು ನಕ್ಕು ಸುಮ್ಮನಾದರು.

ಸುಮಾರಷ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ತಮಗೂ ಸುಖ ಬೇಕೆಂಬುದು ಇರಲಿ, ಪ್ರೀತಿ

ಗೌರವ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ, ತನಗಾಗಿ ತಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ ಯೋಚಿಸದೇ, ಮನೆಯ, ಗಂಡನ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ತಾನಿರುವುದು ಎಂಬಂತೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಕ್ಷಿತರ ಅಥವಾ ಹಣವಿರುವವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಇದರಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ಹಿಂಸೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಇದೇ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರ, ಗಂಡಸರ ಮನಸ್ಥಿತಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು, 2000 ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ, ‘ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸೆಂಟರ್ ಫಾರ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಆನ್ ವಿಮೆನ್’ (ಐ.ಸಿ.ಆರ್.ಡಬ್ಲ್ಯೂ) ನಡೆಸಿದ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ವರದಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು, ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು, ಏನೋ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ತಿರುಗಾಡಬೇಕು, ಜಗತ್ತನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು, ಸ್ನೇಹಿತರು ಬೇಕು, ಇವ್ಯಾವುದನ್ನೂ, ಕೊನೆಗೆ, ತನಗಾಗಿ ಏನೋ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದೂ ಕೂಡಾ ತಾನು ಯೋಚಿಸಬಾರದು ಎಂಬಂತೆ, ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸಿದರೆ, ಕನಸು ಕಂಡರೆ ಅದು ತನ್ನ ‘ಸ್ಮಾರ್ಟ್’, ಆ ಹಕ್ಕು ತನಗಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ

ಇದ್ದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಪೋಷಕರು, ಸಂಬಂಧಿಕರು, ಸಮಾಜದವರು, ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕವೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಈ ಓಡುಗಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಅಸಹಜವಾದ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ನಲುಗುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು, ನಂತರ ಹೇಗೋ ಆಗಿ ಮಾನಸಿಕ ತೊಳಲಾಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು, ತನಗೆ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರ ಅರಿವೂ ಇಲ್ಲದೇ, ಹೀಗೆ ಬಾಳುವುದು ಅಸಹಜ ಎಂಬ ಅರಿವೂ ಆಗದೆ, ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೇ ತಿರುಚಿಕೊಂಡು ವಿಚಿತ್ರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಕಟ್ಟುಪಾಡಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡಿ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಥಹೀನ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಸರಂತೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವ, ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುವ, ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟದ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವ, ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಇದ್ದರೆ, ಅವರೂ ‘ಗಂಡ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದರೆ, ಅವರೂ ‘ಗಂಡ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ತಿರುಗಬಾರದು’, ‘ನನಗೆ ಕೊಡುವಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ